

Zprávy a oznámení

Upozornění

V úterý 1. a ve středu 2. března budu mít v Českých Budějovicích studijní povinnosti. Z tohoto důvodu nebude v úterý 1. března sloužena v Rožmitále mše sv. Středeční mše se uskuteční jako obvykle.

Popeleční středa

Ve středu 9. března začíná letošní čtyřicetidenní půst, příprava na Velikonoce. V tento den bude při mši sv. udílen věřícím popelec na znamení pomíjivosti tohoto světa a naší ochoty usilovat o to, co je věčné. Popeleční středa je dnem přísného postu, kdy bychom si měli odříci nejen masité pokrmy, ale také se omezit v množství jídla a nasytit se pouze jednou za celý den. Naopak bychom se měli v tento den věnovat modlitbě a přijít na mši sv. Také bychom se měli začít připravovat na svátost smíření, kterou má každý křesťan přijmout minimálně jednou do roka. Pro ty, kdo z vážných důvodů nemohou přijít v tento den na bohoslužbu, bude udílen popelec i následující neděli 13. března.

Pozor: na Popeleční středu 9. 3. bude mše sv. v městském kostele od 18.00 hod.!

Křížová cesta

V době postní se budeme opět modlit pobožnost Křížové cesty vždy v pátek a v neděli půl hodiny přede mší svatou. Poprvé bude Křížová cesta slavena už na Popeleční středu.

Mše sv. v domově důchodců

Ve čtvrtek 10. března bude složena první postní mše v rožmitálském domově důchodců. Při této mši bude též udílen popelec. Bohoslužba začne ve 14.30 hod.

Úmysly mší svatých od 28. února do 13. března 2011

Ranní mše sv.

R: Ne 8.15 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

Večerní mše sv.

m: Čt 8.30 hod.

m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

M: Út, St, 17.00 hod.

M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

M: Pá, So 18.00 hod.

M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 28.2.	mše sv. není	Po 7.3.	mše sv. není
Út 1.3.	mše sv. není intence <i>Za Jos. Hlavína z Tušoviček bude odsl. v Č.B.</i>	Út 8.3.	Za Františku Baliharovou, její rodiče a sourozence
St 2.3. M	Za † členy rodů Poláků, Králů a d. v o.	St 9.3. M 18.00 !	Za Matěje Vařila (popraveného 23. 3. 1945 na Pankráci) a všechny popravené z Rožmitála
Čt 3.3. m	Za † Annu Krejcarovou	Čt 10.3. m	Za Miladu Kortánovou, rodiče a sourozence
Pá 4.3. M	Za rodiče Marii a Josefa Tolmovy, Marii a Karla Kloudovy	Pá 11.3. M	Za Františku a Josefa Drechslerovy a jejich zetě Miloslava Muchnu
So 5.3. M	Za Mirumila Pechara, rodiče z obojí strany, vnuka Míšu a d. v o.	So 12.3. M	Za manžele Rudolfa a Annu Krejcarovy
Ne 6.3. R	Za farnosti	Ne 13.3. R	Za Stanislava a Marii Drechslerovy, jejich rodiče a sourozence

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 9. 3. 2011. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 4 Ročník VIII

27. února 2011

Příběh Stoupání na horu

E. T. Seton (překlad Miloš Zapletal)

Daleko na vyprahlém Jihozápadě stojí indiánská vesnice a za ní se tyčí z pouště vysoká hora. Vyšplhat na tuto horu znamenalo velký čin, a tak všichni chlapci ze vsi toužili, aby se o to mohli pokusit. Jednoho dne jim náčelník řekl: „Nu tak, chlapci, dnes se můžete všichni pokusit na tu horu vylézt. Vyjděte hned po snídani a jděte každý tak daleko, jak dokážete. Až budete unaveni, vraťte se, ale každý z vás mi přinese větvíčku z toho místa, kam až došel.“

Vydali se na cestu plni naděje a každý cítil, že jistě dorazí až na vrchol. Ale brzy se loudavě vrátil plouštík a vztáhl k náčelníkovi ruku, v níž držel kaktusový list. Náčelník se usmál a řekl: „Milý hochu, ty ses vůbec nedostal k úpatí hory; ani jsi nepřešel poušť.“ Později se vrátil druhý chlapec. Přinesl šalvějovou snítku. „Došel jsi na úpatí hory,“ řekl náčelník, „ale vzhůru jsi nešplhal.“ Další hoch měl větvíčku topolu. „Dobře,“ řekl náčelník, „ty ses dostal až k pramenům.“ Později přišel další chlapec s trnitou větvíčkou. Když ji náčelník uviděl, usmál se a řekl: „Ty jsi šplhal vzhůru; dostal ses až k prvnímu kamenitému splazu.“

Odpoledne dorazil hoch s cedrovou snítkou a stařec řekl: „Podal jsi dobrý výkon, dostal ses až do poloviny hory.“ O hodinu později přišel hoch s borovou větvíčkou. Tomu náčelník řekl: „Výborně! Ty jsi vyšplhal až ke třetímu pásmu, měl jsi za sebou tři čtvrtiny výstupu.“

Slunce už stálo nízko, když se vrátil poslední. Byl to vytáhlý krásný chlapec vznešené povahy. Přicházel k náčelníkovi s prázdnými rukama, ale oči mu zářily: „Můj otče,“ řekl, „dostal jsem se tam, kde nebyly žádné stromy – neviděl jsem žádné větvíčky, ale spatřil jsem Zářící Moře.“

Také starcova tvář se rozzářila, když slavnostním hlasem říkal: „Poznal jsem to! Když jsem ti pohlédl do tváře, poznal jsem to. Ty ses dostal až na vrchol. Nepotřebuješ žádnou větvíčku. Je to napsáno v tvých očích, zvoní to v tvém hlase. Pocítil jsi nadšení, můj hochu, viděl jsi nádheru hory.“

Pozornému křesťanovi tato povídka možná připomene způsob, jakým Ježíš mluvil, když hovořil v podoběnstvích k lidu nebo k svým apoštolům. Člověk se narodí, je pokřtěn a později přijme první sv. přijímání. Dospívá a poznává co je dobré nebo špatné, Desatero, a nastává čas plnění dobré (Boží) vůle – pokusit se stoupat nahoru. Ale cesta je nepohodlná, trnitá. Mnohé brzy odradí a oni se vrátí. Jiní dojdou výš a dál. Další ještě výš, ale i tak

se mnozí opět vrátí. Bůh nám však dává opět novou šanci a tak přes mnohé překážky a kříže stoupáme, snažíme se vytrvat. Vždyť Bůh říká: „Jen ten, kdo vytrvá až do konce, bude spasen“. A Ježíš dále učí: „Nebudete-li plnit vůli Boží, nevejdete do Božího království“. A proto se snažme – všichni – ať jsme velcí nebo malí, stoupat stále vzhůru. Krásným se člověk stává svými činy, svou láskou a dobrotou, ochotou pomoci. On, Ježíš, nás má všechny rád a chce, abychom všichni jednou uviděli „Ozařené nebe“.

Josef Hořejší st.

Farní statistika – pokračování

Jako každý rok, uvádíme i tentokrát malou finanční uzávěrku za rok 2010 v naší farnosti. K 1. lednu roku 2010 začínala farnost s finančními prostředky ve výši 324.242, 48 Kč.

Celkem příjmy za rok 2010 činily 428.619,79 Kč

V kostelních sbírkách se celkem vybralo 226.756,- Kč a fyzické osoby věnovaly finanční dary ve výši 61.258,- Kč. Na nájemném jsme získali 124.225,- Kč. Další příjmy (prodej pozemku, vstupné do kostela) přinesly farnosti 15.645,- Kč. Ze sbírek mimo jiné Charita obdržela 3.656,- Kč. Na potřeby diecéze jsme poukázali 2.865,- Kč. Sběrka na bohoslovce přinesla 5.086,- Kč. Sběrka na misie činila 10.559,- Kč. Sběrka na „svatopetrský haléř“ dosáhla 4.073,- Kč. Odvody diecézi tvořily 6.295,- Kč. Vybírali jsme i na televizi Noe, přičemž sbírka činila 5.007,- Kč. Celkem jsme odeslali sbírky a odvody ve výši 48.131,- Kč. Na pomoc lidem postiženým zemětřesením na Haiti jsme poslali 25.822,- Kč a příspěvek na podporu povodněmi postižených oblastí v naší zemi činil 27.550,- Kč. Z výdajů v uplynulém roce zmiňme opravy památek (především okapů na kostelích poškozených sněhem) za 49.804,40 Kč a ostatní opravy, které stály 2.080,- Kč. Na daních jsme zaplatili 11.301,- Kč. Režijní výdaje (elektrina, topení, telefon, internet, poštovné, tisk...) činily 118.428,80 Kč.

Celkem výdaje za rok 2010 činily 295.377,20 Kč

Příjmy tedy letos převýšily výdaje o 133.242,59 Kč. Naše farnost tudíž vstoupila do roku 2011 s finančními prostředky ve výši 457.485,07 Kč.

Pokud se týká financí ve **hvozdčanské** farnosti, činily příjmy 160.100,76 Kč. Z čehož sbírky dosáhly 60.885,- Kč, úroky 1.586,76 Kč. Obec nám darovala 10.000,- Kč a ministerstvo kultury přispělo částkou 85.000,- Kč. Nájem pole vynesl 1.545,- Kč. Výdaje pak činily 164.039,- Kč. Na svatopetrský haléř jsme zaslali 881,- Kč, na Charitu 1.200,- Kč, na misie 3.437,- Kč a na bohoslovce 1.410,- Kč. TV Noe jsme věnovali 835,- Kč. Na potřeby diecéze jsme vybrali

977,- Kč. 3.720,- Kč putovalo na pomoc Haiti. Největším výdajem bylo restaurování sochy zmrtvýchvstalého Krista z hlavního oltáře v ceně 102.070,- Kč. Pořídili jsme také nový hromosvod na zvonici za 23.561,- Kč.

Podobný výběr z příjmů a vydání pro **bohutínskou** farnost vypadá následovně: Příjmy za rok 2010: 175.135,70 Kč. Z toho činil příspěvek od obecního úřadu 52.560,- Kč. Při sbírkách se vybralo 47.874,- Kč, prodej pozemku 35.200,- Kč, nájemné činilo 25.715,- Kč. Fyzické osoby darovaly 12.300,- Kč, úroky vynesly 1.226,70 Kč a ostatní příjmy tvořily částku 260,- Kč.

Naproti tomu výdaje dosáhly 155.848,50 Kč. Z toho stála nejvíce oprava zvonu a instalace vyzváněcího zařízení v kapličky na Řimbabě pořízená z výše zmíněného obecního příspěvku ve výši 52.560,- Kč. Levná nebyla ani oprava fasády věže v ceně 45.000,- Kč. Biskupství jsme odvedli 17.600 z prodeje pozemku a 1905,- Kč z nájmu, svatopetrský haléř činil 871,- Kč, na Charitu šlo 1.255,- Kč, na potřeby diecéze 1092,- Kč, na misie 1.585,- Kč a na bohoslovce 557,- Kč. TV Noe od nás obdržela 1.300,- Kč, na Haiti 4.759,- Kč. Další částky jsme zaplatili za elektřinu, svíčky, hostie, víno, květiny a jiné bohoslužebné výdaje.

Všem, kdo přispěli a jakkoliv pomohli, velice děkuji a vyprošuji Boží požehnání.

P. Ivo Prokop

Změna ranní modlitby

„...a, Pane, prosím, ať stihnu udělat ještě víc, než jsem si na dnešek naplánoval!“ – tato slova, která jsem si nedávno doplnil do své ranní modlitby, mi připadala obzvlášť zbožná. Modlitby totiž, říkal jsem si k tomu v duchu (a ještě potichu) – mají být OPTIMISTICKÉ A RADOSTNÉ, takové veselé. Myslel jsem také na to, jak silně na herce & autora Zdeňka Svěráka zapůsobilo, když se šel kdysi v pauze mezi natáčením projít v kraji, který neznal, a na vývěse u kostelíka našel modlitbu svatého Tomáše Mora, jež začínala prosbou, aby uměl pochopit vtip – „Že si to dal na první místo!“ nadšeně žasl Svěrák; jeho nadšení mě pak na několik let poznamenalo – začal jsem se k Bohu i k Pánu Ježíši modlit opravdu vesele & přímo žoviálně (jen vůči Panně Marii jsem si tak, jaksi podobný tón nedovolil...). Naštěstí teď omlouvám sám sebe, to byly modlitby i tak upřímné – a to je, říkám si, to hlavní. Ale Ježíš opravdu není náš kamarád ze sportovního klubu anebo intelektuální kavárny: sám o sobě říká, že je náš bratr, a to jistě je – ale rovněž, a především, náš Mistr a Pán – „Pán můj a Bůh můj,“ říká mu svatý apoštol Tomáš, když pokleká před slavným vzkříšením oslavenými ranami Ježíšova utrpení (Jan 20, 28). Myslím, že je rozdíl mezi tím, co si mohl dovolit svatý Morus, který byl pro Pána připraven i k oběti života (a žertoval ještě na popravišti, doslova sekundu před dopadem katovy sekery), a něco jiného my, kteří máme jeden tisíc (1000) důvodů, abychom nemuseli obětovat ani jednou za týden třeba tu (pro někoho...) nepřijemnou modlitbu růžence...

Zpátky však k mojí ranní modlitbě. V jakési recidivě stylu OPTIMISTICKÉ A RADOSTNÉ jsem tedy ke svému rannímu modlení začal přidávat i slova „a ať stihnu udělat ještě víc, než jsem si na dnešek naplánoval“ – prostě takový superman (pro starší: stachanovec).

To, o čem v tomto malém zamyšlení píšu, je skromné svědectví, že tato slova nebyla požehnaná.

Kdykoli jsem se tuto prosbu (a nepochybně upřímně, vesele) pomodlil, stihl jsem toho udělat zřetelně míň než ve dny, kdy jsem na ni po ránu zapomněl...

A to je všechno. Míru své denní výkonnosti už neřeším. Mlčky ji svěřuji Panně Marii a Pánu a raduji se, že Výkon & Úspěch jsou chlapi, co nebyli nikdy v Církvi Kristově kanonizováni.

František Schildberger